

[Jørgen Jensen]

er over 25 år siden Frankrig og Norge indførte en bedriftssundhedstjeneste. Det er 50 år siden man indførte den i Sovjetunionen. Nu er der også forskel på, hvordan andre, der er kommet til senere, har gennemført en bedriftssundhedstjeneste, og derfor kunne vi vel sige: skulle vi ikke drage erfaringer af det, som er sket i andre lande? Hvorfor har man ikke sat en frist for udbygningen af bedriftssundhedstjenesten inden for bygge- og anlægsvirksomhederne? Både arbejdstilsynet og arbejdsmiljøgruppen har erklæret området for tre gange så farligt som industrien. Hvorfor har man ikke taget asfaltområdet med og den grafiske industri og transportområdet, som man jo også har erkendt er et meget farligt område? Erfaringerne fra Sverige har vist, at det er muligt at gennemføre en bedriftssundhedstjeneste også på disse områder.

Hvorfor følger man ikke EFs henstilling af 20. juli 1962 om, at det samlede antal arbejdere, der henhører under en arbejdsplads, ikke må overstige 2.500? Dette tal skal nedsættes for særlig farlige virksomheder, således står der. Hvorfor drager man ikke konsekvensen af de dårlige erfaringer med deltidsansat personale, der kommer færende, og som kun er kort tid i virksomhederne? Andre lande har fundet ud af, at det skal være heltidsansat personale, man skal bruge i bedriftssundhedstjenesten. Hvorfor drager man ikke konsekvensen af en svensk undersøgelse, der viser, at bedriftssundhedstjenesten kan betale sig, blot man nedsætter sygefraværet med mere end 1 dag pr. ansat pr. år? Derfor er vi imod arbejdsgivertilskud, og derfor er vi også imod et regeringsændringsforslag om de kommunale tilskudsordninger.

Hvorfor har man ikke erkendt, at det kunne være muligt og var nødvendigt at øge udbygningstakten, således at der ved udgangen af 1980 var ca. 410.000 ansatte, der var under bedriftssundhedstjenesten, og hvorfor inddrager man, således som jeg allerede har peget på, ikke de farlige områder, som man allerede nu erkender er farlige områder?

Vi må også sige, at forudsætningen er også, at bedriftssundhedstjenesten griber ind over for sundhedsfarlige produkter og får gennemført ændringer i arbejdsprocessen, at bedriftssundhedstjenesten skal give fuld adgang til oplysning om stoffer, materialer og processer, der anvendes i produktionen, at bedriftssundhedstjenesten har pligt til fuld

oplysning om resultaterne af alle undersøgelser foretaget af bedriftssundhedstjenesten til arbejderne og deres faglige organisationer.

Det er klart, at når der også i regeringsforslaget er omtalt oplysninger om enkeltpersoner, må det være sådan, at de skal være medbestemmende med hensyn til, om oplysningerne skal gives videre; men på alle andre områder må det være et krav.

Der er også spørgsmålet om ansatte i bedriftssundhedstjenesten, hvor jeg allerede har nævnt det tal, som står i FN-deklarationen, men jeg vil godt sige, at vort krav går på 1 læge, 1 fysio/ergoterapeut, 2 sygeplejersker, 1 arbejdsmiljøtekniker, 1 psykolog og 1-2 sekretærer for hver 2.500 arbejdere. Alle disse mener vi skal være fuldtidsansatte.

Vi mener også, at på grund af det store personalebehov må der straks i alle relevante grunduddannelser indføres arbejdsmiljøfag og mulighed også for specielle områder inden for denne uddannelse. Jeg har selv erfaring for, hvor sent man er gået i gang med uddannelsen f. eks. på Danmarks tekniske højskole, hvor det først for nogle få år siden begyndte som en frivillig ordning og senere fortsatte frivilligt, men dog indføjret som et fag i undervisningen.

Vi er også af den opfattelse, at fagbevægelsen må have ret til at ansætte arbejdsmiljøkonsulenter på forbunds- og fællesorganisationsplan, og at konsulenterne skal finansieres af arbejdsgiverne gennem tilskud til en central fond. Det er også vor opfattelse, at tilsynet med overholdelse af bekendtgørelserne varetages af arbejdstilsynet og af fagbevægelsen, altså ikke af arbejdstilsynet alene.

Vi er også af den opfattelse, at finansieringen skal ske over arbejdsmiljøfonds, og vi har peget på allerede fra starten at sikre en betaling på 345 mill. kr. Og som det er nævnt i den blå betænkning, den, der er udgivet af LO, Dansk Arbejdsgiverforening og Den almindelige danske Lægeforening, har vi sagt, at arbejdsgiverne må afholde alle udgifter ved etableringen af bedriftssundhedstjenesten, og at det skal ske over en fond, således at den enkelte arbejdsgiver ikke kan nægte at gennemføre noget på grund af økonomiske vanskeligheder.

Vi har altså peget på i vore bemærkninger, at bedriftssundhedstjenesten hurtigt må udbygges, og at den må være mere omfattende end den, regeringen har foreslået. Det er